

Nr 397.

Av herr **Larsson** i Luttra **m. fl.**, *angående anslag till Bygdegårdarnas riksförbund m. fl. organisationer.*

Sedan riksdagen 1942 beslutat om bidrag och lån till allmänna samlingslokaler stod det snart klart för dem, som insåg betydelsen av att samlingslokalfrågan löstes på ett tillfredsställande sätt ute i bygderna, att det var nödvändigt att bilda organ vid sidan av det statliga, som kunde stå lånesökande föreningar till hjälp med råd och upplysningar. Folketshusföreningarna hade redan tidigare bildat en riksorganisation, och nu bildades Ordenshusens riksförening — som senare ändrat namnet till Våra gårdar, riksföreningen för nykterhetsrörelsens allmänna samlingslokaler — och Bygdegårdarnas riksförbund.

Det visade sig snart, att dessa riksorganisationer fyllde en mycket betydelsefull uppgift. De lånesökande föreningarna vände sig många gånger hellre till sin egen riksorganisation med förfrågningar än till den statliga nämnden. Då riksorganisationernas ombudsmän inte bara äger en ingående kännedom om föreningarnas lokala förhållanden utan med tiden förvärvat stor erfarenhet vid handläggningen av byggnadsärenden m. m., så har följden blivit, att nämnda riksorganisationer i allt större utsträckning tagit hand om den rådgivningsverksamhet som från början var avsedd att lämnas av statens nämnd för samlingslokaler. För att i någon mån kompensera nämnda riksorganisationer för det arbete de avlastat statens nämnd för samlingslokaler beviljade 1947 års riksdag ett anslag på 15 000 kronor att lika fördelas mellan Bygdegårdarnas riksförbund, Folketshusföreningarnas riksorganisation och Ordenshusens riksförening. Detta anslag har sedan årligen beviljats. Vi utgår ifrån att det beviljade anslaget avsåg att täcka kostnaderna för det arbete nämnda organisationer vid den tidpunkten avlastade statens nämnd för samlingslokaler, och då framstår det klart, att detta anslag i dagens läge är alldeles otillräckligt, detta inte bara med hänsyn till penningvärdets fall utan också på grund av den ökade omfattning denna låne- och bidragsverksamhet tagit. Statens nämnd för samlingslokaler har inte nämnvärt ökat sin arbetskraft sedan 1947, medan nämnda riksorganisationer mera än fördubblat sin personal. Av detta måste man draga den slutsatsen, att ökningen av arbetsuppgifterna för den statliga lånverksamheten till stor del kommit på nämnda riksorganisationer. Då staten på alla andra områden fått kompensera penningvärdets fall och ökade arbetsuppgifter, anser vi det skäligt att även nämnda riksorganisationer får sitt anslag höjt.

Med anledning av vad som således anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte till Bygdegårdarnas riksförbund, Folketshusföreningarnas riksorganisation och Våra gårdar, riksföreningen för nykterhetsrörelsens allmänna samlingslokaler, för budgetåret 1954/55 bevilja ett anslag på 30 000 kronor att lika fördelas mellan de angivna organisationerna.

Stockholm den 27 januari 1954.

Gunnar Larsson

i Luttra.

Gunnar Engkvist.

Gunnar Helén.

Edvin Jacobsson

i Igelsbo.

Torsten Andersson

i Brämhult.

Eric Nilsson

i Svalöv.